

Arrest

nr. 248 074 van 25 januari 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 september 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 november 2020 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2021.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 14 april 1977 in België geboren en werd dadelijk ingeschreven in het vreemdelingenregister. Hij werd vervolgens, op 27 januari 1997, ingeschreven in het bevolkingsregister.

1.2. De minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 29 mei 2020 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot beëindiging van het verblijf, de beslissing tot afgifte van een

bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Verzoeker diende tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Verzoeker diende, middels een op 23 juni 2020 gedateerd schrijven, in functie van zijn Belgische minderjarige kinderen, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.4. Op 28 september 2020 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoeker op 7 oktober 2020 ter kennis werd gebracht, vormt de bestreden beslissing.

1.5. Bij arrest nr. 242 985 van 26 oktober 2020 heeft de Raad de beslissingen van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 29 mei 2020 tot beëindiging van het verblijf, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod, vernietigd.

2. Onderzoek van het beroep

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Er moet worden geduid dat bij arrest nr. 242 985 van 26 oktober 2020 de Raad de beslissingen van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 29 mei 2020 tot beëindiging van het verblijf, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod, heeft vernietigd. Verzoeker is ingevolge deze vernietiging opnieuw toegelaten tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk. Er blijkt dan ook niet dat hij nog een belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing die een antwoord vormt op een verblijfsaanvraag.

Ter terechtzitting stelt verzoeker dat hij niet akkoord gaat met de overweging in de bestreden beslissing dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde en dat hij, om die reden, wenst dat deze beslissing wordt vernietigd en aldus, voor de duidelijkheid, uit het rechtsverkeer wordt gehaald.

De Raad kan enkel aangeven dat verzoeker, door aan te geven dat hij niet akkoord gaat met de inhoud van de bestreden beslissing en door te vragen deze beslissing uit het rechtsverkeer te verwijderen, niet aantoonde dat de vernietiging van deze beslissing hem nog enig voordeel kan opleveren. Een actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing kan op basis van verzoekers verklaringen niet worden vastgesteld. Het feit dat het actueel belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing niet wordt aangetoond volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK